

Апостоль Павелъ въ началѣ то на свое то обрѣщаніе, три дни нито яде, нито пи. (Дѣян. гл 9. ст. 9). И за гладуванія та, жажды тѣ и пощенія та много пѣти пише въ свои тѣ посланія.

Сящый тѣ Апостоль говори кѣмъ Тимооюея: *Не пій вече (само) водж, нѣ пійнувай и по мало винце заради стомахъ тѣ си, и заради члѣсти тѣ си болѣдуванія.* (а. Тим. гл. 5. ст. 23). Отъ тукъ всякій види, колкѣтъ бѣ постъ тѣ на Апостола Тимооюеж, дѣто вино съвсѣмъ не вкушаше, освѣнъ по свѣтъ тѣ, или по повелѣніе то на свой тѣ учитель Павелъ.

За постъ тѣ на всичкы тѣ Апостолы самъ Христось говори: *Кога то, казва, ся вземе отъ нихъ женихъ тѣ, тогава въ оныя дни ще постятъ* [Лук. гл. 5. ст. 35].

Ако Апостоли тѣ сж постили, то колко по вече трѣбва намъ да ся постимъ? Нѣ, братія, сладко то пѣяніе е суетно за оногова, кой то затыка уши тѣ си!

ЗА МНОГОРАЗЛИЧНЫТЪ ПОЛЗЫ КОИТО БЫВАТЬ ОТЪ СВЯТЫЙ ТЪ ПОСТЪ.

Първа та полза, коя то происходи отъ Святый тѣ постъ, е обузданіе на плѣтъ тѣ и укротяване на всяко безсловесно движеніе. А това е твърдѣ угодно Богу, да распитаме плѣтъ тѣ си съсъ страсти тѣ и похоти тѣ. За това Ап. Павелъ говори: *Нѣ умрътвявамъ си тѣло то и смирявамъ го, сирѣчь съсъ постъ, какъ то тѣлкува*